

[Forsvarsministeren]

re hr. Dohrmann opmærksom på, at en sådan garnisoneringsplan jo ikke har den ringeste konsekvens for NATOs kommandoforhold. Tværtimod. Uden at jeg skal citere, hvad NATO måtte mene om en sådan sag, er det mit klare indtryk, at man i alliancesammenhænge vil finde, at det var en rigtig og vis beslutning fra dansk side, at man i stedet for at bruge en række ressourcer på for nogle vedkommende halvtomme kaserner, så i stedet koncentrerer ressourcerne omkring det, der er det afgørende for forsvarets effekt, nemlig de spidse ender, kampeffekten.

Fru Inger Harms skal jeg ikke sige meget til. Jeg har fremført min bedømmelse af fru Inger Harms' indlæg i denne debat. Fru Inger Harms trak så den gamle hest frem om, at man ikke tog hensyn til nedlæggelse af så og så mange arbejdspladser. Jeg må igen gøre fru Inger Harms opmærksom på, at hvis SFs ændringsforslag til finansloven i december måned var blevet vedtaget, så havde det betydet nedlæggelsen af 40.000 arbejdspladser. Så meget om fru Inger Harms' argumentation, og så skal jeg i øvrigt se helt bort fra den sikkerhedspolitiske dimension, som naturligvis også for mig er det afgørende, når vi taler om dansk forsvar.

Dernæst vil jeg gerne pege på, at der jo især når vi ser på det sønderjyske område, også har været en lang række indlæg i aviserne om spørgsmålet om antallet af soldater i landsdelen. Her vil jeg bare i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at hvis vi ser bort fra antallet af elever på sergentskolen i Sønderborg, så indeholder den grundmodel, der er lagt op fra arbejdsgruppen, rent faktisk ca. 150 flere soldater i Sønderjylland, end der var pr. juni 1986. Det være blot sagt i al stilfærdighed.

Langt størsteparten af disse soldater vil godt nok være i Haderslev ifølge denne arbejdsgrupperapport, men på baggrund heraf finder jeg udtalelserne om, at Sønderjylland nærmest skulle rømmes for soldater, helt urimelige. Det var hr. Dohrmann, der var lidt inde på det.

Så vil jeg gerne igen understrege, at det alene er fredstidsplaceringen af hærens enheder, der ændres. Hverken krigsopgaverne eller enhedernes indsatsområder berøres, og med dem den mobilitet, som hæren i dag er i besiddelse af. Og med de transportmidler, som man har til rådighed, er der ikke belæg

for at hævde, at hærens evne til at løse operative opgaver skulle forringes, hverken af grundmodellen eller af varianterne i øvrigt.

Jeg skal ikke komme med flere kommentarer. Jeg skal blot sige, at den dagsorden, som hr. Knud Damgaard har fremsat, finder jeg er rigtig og rimelig, idet man lægger op til, at vi nu afventer disse høringssvar og derefter tager hul på de videre politiske drøftelser. Derfor skal jeg anbefale, at man tilslutter sig den dagsorden, hr. Knud Damgaard har fremsat.

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt starte med forsvarsministeren og sige, at efter ministerens sidste udtalelser her må jeg forstå det sådan, at ikke alene bliver det nægtet én at få udleveret en militærmæssigt værdiløs undersøgelse om øvelsesterrænet, men ministeren registrerer også, hvem der har sin gang i Forsvarsministeriet, hvem der går ud og ind ad dørene derovre, siden ministeren har konstateret, at jeg ikke har været derovre.

Det er fuldstændig korrekt, hr. minister. Men der foreligger jo også den mulighed, at jeg har skaffet mig materialet fra anden side, så derfor var ministerens udtalelse om, at jeg ikke havde set undersøgelsen vedrørende øvelsesterrænet ved Fredericia, malplaceret.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at når man nu skal forsøge at komme med nogle kommentarer til de enkelte ordførere, så er det overordentlig nemt.

Socialdemokratiets ordfører sætter i dag sin store lid til forsvarsministeren og afventer forsvarsministerens udspil, og deri ligger vel Socialdemokratiets accept af forsvarsministerens indstilling og dermed igen den redegørelse, der foreligger.

Den konservative ordfører, hr. Houe, mente, det var en vældig god idé, at det nu skal ud til høring hos amterne, og det var han i øvrigt ikke ene om. Javel. Ja, det er da altid godt at høre så mange som muligt, men skal vi være helt regulære, og det skal vi vel, hvad forventer man så egentlig, at der kommer ud af, at samtlige landets amtsborgmestre nu sender brev og giver udtryk for deres mening?

Vi ved jo alle sammen på forhånd, at de områder, hvor man bevarer sine garnisoner, de områder, hvor man ikke nedlægger kaser-